

שער העשירי שער אהבה

באהבת האלהים השלמה. וזה פתח השער:

אמר המחבר מפני שהקדמנו במה שעבר מדברינו בשער התשיעי בייאור ענין הפרישות מן העולם והיתה כונתנו ליהוד הלב ולפנותו לאהבת הכבוד יתברך ולכסוף לרצונו ראיתי לכסוף לו באור אופני אהבת האל יתברך כי היא תכלית התכונות וסוף המעלות במדרגות אנשי העבודה. ואמר ובאלהים אעזר. ראוי לך אחי שתבין ותדע כי כל מה שקדם לנו וזכרו היה בספר הזה מהוונות הלבבות והמדות ונרבת הנפשות הם מעלות ומדרגות אל הענין העליון הזה אשר התכווננו לבארו בשער הזה, וגם ראוי לך לדעת כי כל חובה וכל מדה טובה מושכלת או כתובה או מקובלת הם תכונות ומעלות שעולים בהם אל הענין הזה והוא תכליתם וכופם אין מדרגה למעלה ממנו ולא אחריו, ומפני זה סמכו הנביא ע"ה במשנה תורה ליהוד באמרו (דכ"ט ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואהבת את ה' אלהיך וגו' וזו עליו והשיב אותו במשנה תורה הרבה כמו שנאמר (ס"ג) לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולרבקה בו. ומעם הדביקה האהבה הנאמנה והלב השלם פה כמ"ש (משנ"י) ויש אוהב דבק מאח, והרבה פעמים מקדים הספר זכר וראת האלהים על אהבתו כמו שאמר (דכ"ט י) ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה ואמר (ס"ג) את ה' אלהיך תירא וגו', וחייב הדין להקדים היראה על האהבה באלהים מפני שהיא תכלית הפרישות וסופה הרחוק והקרובה שבמדרגות אל מדרגת אהבת האלהים והוא השער הראשון משעריה, ואי אפשר שיגיע האדם אליה אלא אחר שתקדם יראתו ופחדו מאלהים יתברך, ועל כן הקדמנו שער הפרישות לשער הזה כי מן הנמנע ממנו שתתישב אהבת הכבוד

מרפא לנפש

אמר המחבר כי תכלית התמטות כיו כבר בלכתי קדם מעיין סגכני כוח כפקדנות המחבר ונהשגון כל' ונמקמות וולת ע"ה ושעם הדביקה ר"ל וז"ל של דניקט בני ית' כוח רק ע"י האכנס כהנאנש כ"ה ית' כי אם ליראה וסוף דק"ה לנכס ככל דכ"ט ולאכנס לזו: ואמר את ה' אלהיך תירא ותלונת ענינו וזו מרנן וכשמו תכנע: והייב הדין להקדים היראה על האהבה כי בספרים מן הפולס הוא כיראה עומד כמחשבת יראת ה' פורש הפלס מן כמקוננים כמו שהנחה וחייב וכל לנא לדונס כעליונע סוף האכנס ככד"ה ית' לכן חייב סדון להקדים כפרישות קודם האכנס: מפני שהיא ר"ל האכנס הוא תכלית מן כיראה וסגריס: וטנע ממנה: וסופה הרחוק כל מה שאדם מרחיק לכגיע אל סוף המעלות אין אדם מוצא אלא האכנס כוסס וכ"כ כפקדנות אשר הוא קבלת כל פלס וכן כל פקוד כ"ה ע"ה ולטון כוח ככד לקמן כ"ה כענין מוכנס לתכירו ע"ה: ואי אפשר שיגיע האדם אליה אל האכנס: אלא כ"ה וז"ל חכ"ה מוצא פולס שמיס ע"ה וסרסו אע"ה שאדם עוני מהכנס ענין גם מיראס כפונדו פלכנס וז"ו כ"ה וסונדו מיראס נכר מולוט ל"ה ומלכס

שוב הלבנון

ולפנתו לעשות הלב פנוי: ולכסוף לחסוף: התכונות ימזוה: ואומר ובאלהים

אעזר כל' חידד כענות אלהים: מושכלת חסר השכל מורה עליהם: אל הענין המכיר כשער חס: הנביא משה רבינו: ליהוד סמך לזוה אל יחד כסס יתעלה: ואהבת וכוז ענין האכנס: השיב אצ"ה כל' שב לזכור אותו ככנס עמיס: ומעם הדביקה כל' ופיוט דכ"ה: ויש אוהב דבק מאח וכוז כפדביקות היא האכנס: והייב הדין והדין סנן: תכלית הפרישות וסופה הרחוק כל' ק"ה האהבה ותכלית הפרישות היא כיראה: והוא השער וכו' ענין הפרישות המעלים כיראה על פקונה הוא הקדמה להאכנס: ואי אפשר שיגיע האדם אליה אל

פת לחם

שער העשירי ליהוד הלב שמיס כלב מיוחד ופניו רק לעבודתו ית': ולכסוף רצונו מיסס

מהאס לפשות רצונו ית': ובאלהים אעזר חכנס ממנו ית' עור: ונדרגת הנפשות שהפס ליריכס להפנדו כעלום ולחמך אלו ית' כמו שזכר כבר בכנס מקומות כוס כספר: מעלות ומדרגות סדנכס שאין לכס. פילוי גדול מזה עלמן רק כסס דרסו לכגיע על דין למקום כמקן כס נקראים מדרגות ולזמן סדרנות ש"ה: גדול מזה מזה כס נקראים מעלות מושכלת או כ"ה כן כנס שכל לנו מזה כשכל וכן כנס שכל לנו מן כהוב כן מן מקובל כידיו: הכונות ומעלות ככונס כמלת כוננות כל חלקים פריסם ש"ה לכס כירימסומו והכריכות ז"ה לז"ה למעלה ממנו ולא אחריו לפי כמכרס מעלות ית' שתי כהינות כלימור מעלת אחו ולחלס חס מפני שהיא ככוס עילוי קר"ה לעלות ככור מן מעלות אל ככוס והא מפני כהיא נמשכת אחרי ככוס כמו ד"ה ככור נמשך אחר ככוסר חף שאין מעלות גדולס ממנו ונגד שתי כהינות דכר כבאן ועל שתי כהינות אלו אחר כמליתן וכוסן, וככ"ה זה ככוס כ"ה אל היודו כפידו

כוח רק על כססות כאלכיות וחמיו כחל האכנס: והייב הדין כשכל מחייב כיראה נרבת אל האכנס: וסופה הרחוק שלל מדרגס ומדרגות כהמנעוה היא כמו קלת תכלית למדרגס שלמקס ממנה אמנם ית' עור מדרגות למעלס ממנו ככוסקס יכרס ומעולה עליון גדול וז"ה כפלות זורק עליסס ויזר ממנה לז"ה כפיריה כוח כוסן כהיקו וז"ה למעלס ממנו רק האכנס היא ככלולת ולזיס ממש עמיס: והוא השער הראשון כיראה כוח כשכר ככאן: משערי האכנס וז"ה שמלת כירא כ"ה לזון נקמה מזה אכנס אמנם לפי שעבר כוח לזון וכ"ה לזון חמ"ה וכו': ואי אפשר שיגיע האדם כ"ה מלס ולזיס מוכנת על האכנס: ייראתו ופחדו ככ"ה כיראתו למעלס שלמי כיראה כוח כהיקו ומזה כוח כפידו כ"ה כ"ה ז"ל כשקס פולס עליסס ונקכ"ה כחמס כמכנסמו מזה מלאונו ית' וקרוב מזה פולונו וסגמנו לכן כ"ה פ"ה

שער אהבת ה'

בלבנו עם התישב אהבת העולם בנו, וכאשר יהיה לב המאמין ריק מאהבת העולם ופנוי מתאוותיו מצד הברה ובינה תתישב אהבת הבורא בלבנו ותהיה תקועה בנפשו כפי הכספו לו והכרתו אותו כמ"ש (יט"ז כו) אף ארח משפטיך ה' קיינוך וכו'. וראוי שנבאר מדברי האהבה שבעה ענינים. אחד מהם מה הוא ענין האהבה באלהים יתברך. והשני על כמה פנים תהיה האהבה באלהים. והשלישי איך הדרך אליה. והרביעי אם היא ביכולת האדם אם לא. והחמישי באופני מפקדיה. והששי אותותיה אשר בהם תתברר מהמאמין. והשביעי במנהגי אוהבי האלהים:

פרק א אבל מה ענין האהבה באלהים הוא בלות הנפש ונשותה בעצמה אל הבורא כדי שתדבק באורו העליון והוא שהנפש עצם פשוט רוחני נומה אל הדומה לה מהאישים הרוחניים ומתרחקת בטבעה מאשר הוא כנגדה מן הגופות העבות. וכאשר קשרה הבורא יתברך בנוף הזה העב אשר רצה לנסותה בו בהנהגתה אותו העיר אותה לחוס עליו ולמשוך התועלות אליו בעבור השתוף והחברה אשר נמבעה ביניהם מתחלת הנידול. וכאשר תגיש הנפש במה שיש בו תועלת לגופה ותקנה לה נוחה תמה במחשבתה אליו ותכסוף לו כדי לבקש המנוחה ממדוי גופה ופגעיו בכסוף האדם לרופא בקי כשהוא חולה חמן לו מי שישמשהו ויחשוב על אודותיו. וכשתגיש הנפש בענין שיוסיף לה אור בעצמה

מרפא לנפש

פנודו פלמס כו' ע"ש: ומנוי מתאוותיו מצד הברה ובינה לו מחיובת אהבת האלהים בלבנו לאפקוי ספורס מחמת ספלא פוונס רעות סלא לש"ס כמו שנתאר לעיל: כמה שכחוב אף אורח משפטיך ה' קיינוך לשמן ולנכרך חמות נפש. נפשי אויטיך בלילס וגו' :

פרק א בלות הנפש תלות ותקן נפש כמו כלתס נפשי: ונשותה בעצמה במימ חויל עונס מדרות אחת בלבו של חסד וכר כמו שמרס: כדי שתדבק בו, כינוי שתרסל לריות מרכס אל סכטנוס כמו סלכות ודומיכס. כ"ל': והוא שהנפש עצם פשוט רוחני כר כל לקיך סדכר ובלכנו מיסין ילא זס סהרדס סויל חסר סלחות נפוטות וחסל סלא סוף בלא נשס סול כלכן דומס וכי שסמס יל סס תלות נפוטות ואמר סכלמס סכסס כיל עמס פסון רוחי וכי ולין לס סוף סלחות סכטמות מן קודס נוחס לעו"ס וכן חסר סכרסס ססנוף. וסול דומס לריותס סס מלומימס סס מלומימס: ובאשר קשרה הבורא יתברך בנוף לעוונס נעו"ס וסול כמימ נשטר כ"י פ"ט ע"ס כחורך ופנין: העיר אותה חס סכסס: לרדס עליו על סוף כמ"ש שס פ"ב ויל נשט כחורל ית' ננפשו כמ"ס מרות וכחות יכסוף כסס לרדכיס כ"ל' יחנננ סכס סלדס לגדל כסס וזסו יתקוח על יכוכ העולם כוס ע"ס ע"י: ככסוף כמו סכסוף סלדס ותקס לריות לו רופא ויומיל לעלמו מס שיסמסכו לסקסיו לו מחליו. (כ"ל שיומין מי שיסמסו לרופא כ"י שזכ סהרסס פנוי לרפלות ארות כדונמס סוס סול סכנעמס וכסוף ודו"ק. ר"ג): ויחשוב על אודותיו על כל לריוי מן כוסף נשס סלא סנענס זכ"י כנוף מלעסות לעלמס לנשמחס כמו שמרס:

פת לחם

יאלה וחסד: ריק מאהבת העולם כלהסת כמעייל ומנוי מתאוותיו כלהסת סכרס: מצד הכרת ופכונס סכח סכרסו סכילו ורוח מכינות מחיובתו לפרוס מן סחלוס: ואמכר הכרה ובינה לפי שסמחי כתינות חויבנו לגאות בלבו מתלות סעולס סל' מלד סכרמנו נכתימות סחלוס מלד עמנו וס"י מלד סכטנאות נחיוס מהכנתנו נדקוץ סכורל ורומסותו סמחנת סחלוס מלרס לז"ז: אף ארח משפטיך כ"י וסיסיה לשמן ולנכרך סחלוס נשס כ"י שנספ סלמלימס סמחוקקת אליו ימי: **פרק א** בלות הנפש עליון סככותו וככסס וגס כלתס נפשי: עצם פשוט כלומר סחיונס מן סכורכיס: בהנהגתה אוררו זכו סכיונין חס ספוס לב וסחלמן לסכסס לחונו לו סחמנל ומסך לחמיו: לרדס עליו כסכסחק סלא סלילו מן סחוק ועל סועלותיו כריוטו אמר ולמסוך סועולס אליו: בעבור השתוף והחברה שחפוט סול סכטיס חיונוס ומכרס סול נוחת סחכרות עמנו וס ופחי סכטיס חודקיס כסס לכו סעולת סחככותס סס גס סמחסיס כעולות סכסרון: הועלת לגופס כ"י תועלת כדכריס שסס על דג סיוטר סוב ותקת סללס מן סכונ: חקדיס הרועלת לפי סכול ויכר מלזי כענכ סעולס: חמח כמחשבתה אליו אל סדכר סכול וזמ"י חמס מנחכנתס ותכסוף לפי סכחמל סכור

שוב הלבנון

הלהנה: כפי הכספו כפי חסוק: אף ארח משפטיך ה' קיינוך לשמן ולנכרך חמות נפש: **פרק א** בלות הנפש מל' כלתס לחסועתך נפשי (מחליו ס"ט): נוטה להתחבר: ברהאישים הרדחניים מלאכי עליון: כנגדה הסכך ממנה: העיר אותה לחוס עליו סלעטיי סמדין רוממותה ולפי סחלס סעולת סוף סענכע כל סכפסיס אלל בלרות ה' הלוס סלדס סעליס אליו סעסס לחוס עליו: בעבור השתוף והחברה אשר נמבעה וכו' ר"ל ע"ה סיס מוככח סח"ל סיסיס סיוך כחמלס גדול עוצב סנוף ומוסס אל אור העליון כפרס נמגדל וסלס סקל: יזמן לו מי שישמששהו וכו' לל' וכמו כן יזמן לו מי שממסמיהו ומושב על סקונו: ובסחרגיש הנפש בענין וכו' ר"ל כלכר יסלס סכסס ותנכר סכלס לסינן מימ סלן ענין סמחסיף אור כעלמסיהו וסנוף חיו

לון שס רק נעיס נמחננס וחלסי כמסך זמן סליור כל ל"די כוסף סחיל סחוקס חוקס: כדי לבקש סכנוחה סכוריו גופת כ"י סיונת לגס מוכככס מדוי גוסס ואמר גוסס על סמדויס כענכס כנוף ועל סכגניס סכוטניס כדכריס סכס סחולס לב כסס סכוק ככניו וקנינו חסר ונעו"ס. וסוס כלל ככלן סללס מן סכוק ומסככ סכועולת סכסס כקכקת סכונתס ממדוי סכוק לפי סכס על מיעס סחועלת סנרכס לגוף סול כורכב ולכו דוס: ככסוף חארס כ"י כמו סכלדס וכסס לרופא בקי כסכסוץ כנוף על חלונס סיוכל לשמס חס סכסס מן ככסוף כענכס לרדכיס סכס סחועלת סוקקס לגוף סכסס כענמלס דוגמת סרופס סכס סכעמדימס כנוף על חלונס סיוכל לשמס חס סכסס סחיל חולת סככנו ית': אור בעצמת נעלס סלס ואמר אור כענמס כדעות סלמחיות סכלויס סכלחל סככל ועל סכעסיס סכיל ל"כ"כ

שער אהבת ה'

וכך בנפשה תמה במזמתה אליו ותדבק בו במחשבתה ותעבירהו ברעיוניה ומתאוה אליו וכוספת לו וזאת תכלית האהבה הזכה וכיון שהדבר כן והיו קרואי הגוף רבים וצרכיו אל מה שיטלא מחסורו מתמידים עם השעות והעתים ולא היתה הנפש יכולה לעמוד מעין לו בכל זה מפני שאין לה השקט ולא מנוחה מבלי מרנוע מדוי נופה נמרדה הנפש בעניני נופה מאוהביה הראויים לה והמתיחדים בעצמה אשר בהם הצלחתה בנוה מרנועה. וכאשר יבקע לה אור השכל ויגלה לה ננות מה שנמתה אליו באהבתה ונמשכה עדיו ברעיוניה מאשר בו הצלתה בשני המעונים תשוב מזה והניח כל עניניה אל הבורא החונן ותמה במחשבתה לבקש אופני הצלתה מעוצם מה שנוקשה בו ונדול לה פיה שנסתרה בו. ואז תפרוש מן העולם ומכל תענוגיו ותבוה הנופות וכל תאוותם וסמוך לזה. יפקחו עיניה ויזכו רואותיה מעגן הסכלות באלהים ובתורתו ותכיר האמת מן השקר ויגלו לה פני אמתה כבוראה ומנדינה. וכאשר תבין גודל יכלתו ועוצם מעלתו (ס"ב גדולתו) תכרע ותשתחוה לו כיראה ופחד ואימה מעצמתו וגדולתו ולא תסור מזה עד אשר יבטיחנה הבורא יתעלה וישקט פחדה ומוראה ואז תשוקה כום האהבה באלהים ותתבודד בו ליהד לכבה לו ולאהבה אותו ולבטוח עליו ולכסוף לו, ולא יהיה לה עסק בלתי עסק עבודתו ולא יעבור על רעיוניה

מרפא לנפש

וכיון כו' וחס קראוי הגוף רבים מקריז ולכזי כגוף כס תמיד ככל עם וכלל עט: ולא היתה הנפש יכולה לעמוד רל לפסוק: מעיין לו לגוף: בכל זה ריל ככל זמן ועדן. או ככל זכ אפיס כביס מתאוס ג"ל לפקנת עמלס רק שאין לה ספלו לוס מפי שאין לנסס טקטו ומוחס מניל מרנוע כל זמן שלל הרגיע ומרסל מדוס כגוף לחל לו די מחסורו ממחלל ומלנסס וימר לרציו לין לנסס מנוחל לטכחוס כסלל: ומרדה הנפש בו ע"י סרדת כגוף ממדו וערסד ומשכח אל כרואייל לוס לנסס שסס מוזהרים כס שעל יודס ויחס לה וכאלסה כניוס מרנוסס לכסו"כ והוסל כסלל שיש כנפש שסח מלוחט עשיו שלל ויכל ללכור לו ממחט תמידות לרציו כגוף: וכאשר יבקע כו' מאשר בו הצלחה בשני המעונים שטוב סיס לה לנסס חסר כסלל וסיס טוב לה כפואיז וכעו"כ: השוב מזה עט שסלסס חסר חסר חלוח כגוף: ותמה במחשבתה כו' לומר מפי חסכס לכיפו ססול אוספי הללסס וזו ססרסו מן כפואיז לגמרי כו' וזו יפקחו עשיוס כו' מפלס מעלס עד שסכס ללכסס כוסס

שוב הלבנון

אילו רק עפל לה: תמה בכומתה אליו וכו' אז תעזוב שמש הגוף כנחותיה הספלות הכל עם ממתה סהול שסול חמסלס נדקס אל הלוח סהול סהול סהול סהול לוסכס הנלסמן: והיו קרואי הגוף רבים לרץ לשמות רבים ולומר חסן שיעבדוהו הכנה: וצרכיו וכו' מתמזייים כלו' לגשול לין די לו וככל כנס לרץ לפסל ט: ולא היתה הנפש יכולה לעמוד וכו' כלו' ומלחר שזין הנפש כדור סהול נמשכס חסר הגוף ויכלה להחלספ למשול לו עיונה על הגוף כדי ששקוס ממדוי נופה: סבלי מרנוע מדה נופה מבלי שסמסך להרגיע מדוי נופה: כנמרדה הנפש בעניני מאוהביה הראויים לה ע"ג מדרך רוב חלסס סהויה ומכד כקפסס חלכסס הרנומיות מה סהול רלוי לעלס נפשו: והמתיחדים בעצמה סהס חלסס עם עלס סכלה אשר כזה הללחס חסש: בנהו מרנועה ר"ל כעו"כ: מעוצם מה שנוקשה בו מחוסק הדכר סהיל לה למוקס והוסל הגוף ולרציו הדכס וקוסה מה' ונקוס ונלכדו (תשעה ל"ח): וסמוך לזה והדומה לזה: מעצמיה מעלס ככדור: חשוקה

פת לחם

צרכי לשלמותם אמר ומה נעשה כסדר הכוח נותן לס אומן לכוחל מעניס לנעול: חסה ככוכוהר בו' פרס ככלן חסס כהיותו עד כדעות וספעולת סכרנו סכדעות נחלקות לשלס סדנרו למעלה ססס סכחסס טכניעית וסלמודיס וסלככות וספעולות נחלקות לב' מעשיות סנין חלס למוקס וסנין חלס לחיבו: קרואי הגוף רבים מקריז כגוף רכיס נחללסס כקוריס לחוה וזו נלמר על הללס כסך. ועל סדנכיס סמחון סגוריס לו חמר ורציו וכו': סמחכיריס עם השעות והעתים ססמרוס סנגוף סס מוכנס לו ככל שסס חלוינו כעוה מוס חץ שסס חלס סמחכיריס סכרסס סהויוס ד"ח כנלכוס סססורס לוינו מוכן ככל שסס סססכרסס מלכסס כנוכס לוינו חסר לנסח עד כגור עק קיוסס לכן חמר מלכסס וסכפוס: ואין הרשש יכולה לעמוד מעיין כו' אינס יכולה לחדול מלשוין כו' ונלסון וסכסו וזל קלן רכסס חלשפעטסן פלן דמר וחכע: השקט לה ככוהר נוד כ' כהיות סר"ל: הרואים לה על ספעולות וכמחיתיס כנלמס על כדעות ססמכסס לוח סלחמיות סס מחיתיס כננס ונעשית לעוס חסר סוה נקר לח נס סכסלס: הצלחתה כנוה סכרנועה על ידיסס סחיס מולחס ככניעית למדור סנחוסס: מה שנספתה אליו בו' כלו' סכרני נגות סלסל ססרדיו לכנס וספיעו חלוחס מן סכר חסר בו הצלחס כלס סמעוסיס וכווסס על ענדת סכורס סכוס הלס סוסס כעו"כ וכו"כ: ו"ל ככזי סמעוסיס וחמר מה סנעסס כר כסעולות ומנסעס עדיו ככריועיס ככדורס דעוס: והניח על עניניה בו' לרכיס ככריועיס חיות על ככורל סחונן ומכיס עניס לכסוט מחסכסס לנסק חלוחי כללסס מן סמקיסס סעלומיס חסר ככדורס כדעות ומן ספעולות כדעות נחלוח ססס כחו לכוין לנסחוס כסס: ואז הפרוש מן העולם ומכל תענוגיו ותבוה הנפשות בו' כלומר חס מלך מרומיות חלוח סעולס חלס מלך מלך חלוח סלסס סלססו ולכסוק לו חלוחיס: גודל יכלתו ככריועיס עי מחון חס ננד מולר חלוחס ועל מולר מנסכס חמר ועולס מפלוח לך כוז וזי מנסכו כריועיס נדקס וכנסס: כיראה ופחד ואימה ויחס מלך רוממותו יסי ופחד מוכוס כעו"כ' וחלוחיס וענינוס כפואיז ספסד נלמר על דכר סקירוב וחלוחיס על דכר כסחוק כמו שטישירי וזל כססוק ססלל עוליס חינכס ופחד: מעצמתו וגדולתו ועלמחו לצירוס וגדולתו כסכנס: עד אשר יבטיחנה כו' יסכין אוסס לנסס: וישקט סחדה על עו"כ' ומורלס על עו"כ: ואז חשוקה כום האהבה כו' ספלו מליועס על דרך כסשעס כין סמחון שס לרס סקס סמקין חס חלסס ססנלומס לכוילו לו חלכס פוס ללוחס חלס סמכוסיס לו: ולא יעבור על רעיוניה בו' לא יעבור שס יוד רסחוס על רעיוניה וכלל רנומיותו יס' וכל מחסכס ככדורס חלס יעלס כמחסכסס סוסס מחסכס סעודס כעודס נלכדו

שער אהבת ה'

לעומת מרות בני אדם והתחלפות דעותם בנדיבותם וכליותם בנופם ובסמונם ובכבודם . כי מהם מי שמתנדב בנופו ובסמונו וחס על כבודו, ומהם מי שמתנדב בממונו וכבודו וחס על גופו . ומהם מי שמתנדב בנופו וכבודו וחס על סמונו וכמ"ש חז"ל אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו לכך נאמר וככל נפשך ואם יש לך אדם שסמונו חביב עליו מגופו לכך נאמר וככל מאדך . ואפשר שירצה נאמרו בכל לכבך ובכל נפשך ובכל מאדך לעומת התחלפות אהבת בני אדם קצתם בקצתם והוא שהאוהבים שלשה מינים. מהם מי שמתנדב לרצון אהובו בממונו בלבד. ומהם מי שמתנדב לרצון אהובו בגופו ובסמונו . ומהם מי שמתנדב לרצון אהובו בממונו וגופו ונפשו כמ"ש החכם (ש"י הסיים ח) אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בו יכחו לו ואמץ ביהונתן ודוד (סמואל א כ) כי אהבת נפשו אהבו ואמר (ש"י א) נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים. וזירו הנביא ע"ה באהבת הנורא יתעלה שתהיה כוללת הנפש והגוף והסמונו להתנדב האדם בכל זה באהבת הבורא יתעלה ואל יהיה כלי בדבר מהם אצל רצון האלהים יתברך, כמ"ש רז"ל בכל לכבך בשני יצריך ביצר הטוב וביצר הרע ובכל נפשך ואפילו נופל את נפשך ובכל מאדך בכל סמונך ואמרו עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך. וז"ל שירצה באמרו בכל לכבך ובכל נפשך ובכל מאדך לדבק באהבת האלהים בסתר ולהראותה בגלוי עד שתתברר מן המאמין אמתת אהבתו לאלהים בסתרו ובגלוי ובמצפון ענינו ונראהו על השורה והנכון על שקל אחד וערך אחד כמ"ש דוד ע"ה (תהלים ע"ג) לבי ובשרי ירגנו אל

מרפא לנפש

מחמת שום קבלת שבר כהני יזרו אחרת שזאבנו בכל לבנו וגוי וז"ל גוף וצמחון וכבוד . או לפי ששני סהא סהאס כוללת כהנא וכוף והמחון להפחד חרם בכל זה כמו שמשמש וז"ל ח"ך יעלה על הדעת שזאבנו ועבדנו בשביל קיבול שבר כהנא"ם כהנא לגוף או עובדי' לנשמה ז"ל חוכב וימר את עמנו מלאכוכ איתו י"ו וכוף ח"ך ואכנת את י' וגו' : כי מהם מי שמתנדב בגופו ובסמונו רצונו יש אדם שמעריח עמנו ללון אהובו גופו וצמחון וכבודו הוא פי' בכל לבנך עשוי נוסב לנו כל אדם הוא רודף אחר רבנו כו' ואפשר שירצה כו' ועתה הוא מפרש הסמונו לענין נפש ממש אל השעה נזכיר לכך כמו שהזכיר בכל נפשך אפי' נוטל את נפשך והוא כשהוא כי דם הוא הנפש שבו משכן הנשמה . ולכך על הגוף כי שם משכן נפש מחיוני : וז"ל אחרת להפחדו הכהני כשהוא בכל גופו : כו' בשר יצריך ביצר הטוב וביצר הרע כי ויכל האדם לעבוד כי נמדות השייכות ליצר הרע כמו הכהן והכאזו וזמיתן כמו נמדות הסודות השייכות ליצר הטוב כמו שהזכיר מתחבר כהן שבר גוי' ע"פ אפילו יוצר בכל המדות כח"ך ע"ש : ואמרו עשה רצונו כו' פי' כשער הכמחון פי' פירוש : בשל רצונך אפילו למאור נפשך משט רצונו : כי שירצה כו' במהר נמדי' חרדים : ובגלוי משט כל אדם : ובמצפון גלוי ומתנשפו : ונראהו על ארכיו הנזכרים ולפי פירוש זה בכל לבנך חיינו במצפון . ונפשך כדדיות . ומאודך בגלוי . כראי :

טוב הלבנך

נדולתו ולומותו : לעומת לפי : וכליותם קמחמת : ביצר הטוב וביצר הרע נמדותך הטובות והרעות כמו שזכר המחבר בפ"י משער עבודת האלהים : עשה רצונו כרצונך עשהו רצון ואל תהיה כחלו הוא לטק ואתה ממאווה לעשותו ותכניח עטך לקיים עבודתו כמו שאמרו משתדל בקיום מעשיך גופניות ועיני' בפרשות כפ"ג משער הכמחון : לר"ב כו' בסתרו והיינו בכל לבנך ובכל נפשך : ולהראותה בגלוי והיינו בכל מח"ך : ובמצפון ענינו ונראהו היינו נמי בסתר ובגלוי וכפל הענין במלות שונות לחזק הדבר : על שקל אחד על משקל אחד כלומר בסתר דומה למה

פת לחם

באמרו בכל לבבך כלומר מה שדייק במלת כולל : מדות בני אדם והתחלפות דעותם נמדותם : יכולות והנדיבות לנשמתו לו יתברך כלב ונפש ומחל או לשיחיו כולו נדו יח' כסא סוף פלוני וכו' דיינו נמדותם כפי טבע מולדתם או לטוב ששם ע"פ בחינות שכלל ח"ה מדות בני אדם והסתמלות דעויותם : שהאוהבים שלשה מינים מהם מי שמתנדב כי הנה אחר הכחונותו בעלש מניח הכחות אלם מלאש שם סם סם גוי' חלוקות אהבת יהודים דיינו אהבת הטוב והצדק והסוד כי באהבת הטוב כהונם שיענה גופו מתאווה עבדו אוכזו כי אם ייבך גופו נעבדו חזק ממני אהבת נפש כהאמיר אל מס לו קהלים כוליה ומה לו כו' וגנז זה כהנא לקחן סקוק נטאקה אהבתן לו מהאבת נשים שהכונים הוא סהא סים עובד אהבת נשים כשכלל המנה אהבתו . וכה אהבת עבדו ואהבת ממנו הוא כהנא וזלחון אהבתם המושג ומ"ל כיהא סקוק אל יתן אל ח"ך כל יתנו וכו' : וכל אהבת הנפש כהנא סלחניו עבדו כי סהא אהבת סלחניו עבדו כי עשה רצונו כרצונך כו' שפשו סמחון כזה המאמר שיעטס האדם יח' נשלמות כשהוא עובד וטוב לבנך כל שום יכולת כמו שהוא עושה לרצון עמנו ובקנינו אהבו חיים כפירוש דברים אלו דבר סגון מחל : בסתרו ובגלוי שכהונם נלחמו בכל לבנך על המחשבה שכלל סהא נמדתם ובכל נפשך ובכל מח"ך כיוון אל הדברים סלחניו שברי מסירת הנפש למה יח' ופלות סלחניו כמחון סהאס רוב ענינם בגלוי ואמר בסתרו ובגלוי על מנת ספ"ך ח"ך למקום וכל ענין אדם לחיורו חמר ובמצפון ענינו ונראהו כמו נדקת יחיה שלמותו לנו שום הפעש בסתר כמו שהנפש נמדת : על שקל אחד וערך אחד על כהנא וסלחני סהא מענין אחד אחר משקל אחד ד"מ מי שנותן זיגל נפש בסתר ואח"כ נמדת : על סהאנך למקום כהנא כהנאסיעים לנשות סהאס לנודך מריכת עטי סהאני יחד או רעים יחיה שלמותו לבנך שלם חס עשהו כהנא עס מה סהאנך בגלוי ולא יחיה לבו וימר שלם בגלוי שום פורס שיש לו פערופס סהא לסתנול ולהסיר חמנס נשי דברים סהאס מנין אחד ד"מ

שער אהבת ה'

אל חי וי"ל שירצה באמרו ככל לבבך ובכל נפשך להיות כל אהבתך והשתדלותך בכולתו לשמו ואל תשתף עם אהבתו אהבת וולתו ואם תאהב וולתו יהיה במה שירצהו מסך כדי שתהיה סעיף מאהבתך בו כאשר זכרתי בביאור ההערה השכלית בשער השלישי מן הספר הזה :

פרק ג אבל איך הדרך אל אהבת האלהים יתברך אומר בתשובת שאלה זאת, כי הבקשה הזאת לא תתכן לשואל אלא אחר הקדמות רבות וכאשר תתקיימנה ההקדמות תתילד מהם האהבה באלהים יתברך אבל מי שמכוין אליה בעצמה לא יוכל להגיע אליה. וההקדמות אשר ראוי למאמין להקדים לה בנפשו הם שני יחודי הלבבות ושתי כניעות ושני חשבונות ושתי בחינות. אבל שני יחודי הלבבות אחד מהם ליחד הלב ביחוד הכורא והשני ליחד המעשה לשמו ולעבדו לכבודו בלבד. אבל שתי הכניעות אחת מהן הכניעה לאלהים יתעלה והשנייה הכניעה ליראי האלהים ובחיריו. אבל שני החשבונות אחד מהם חשבונות עם נפשו על מה שחייב לאלהים להתמדת מובותיו והשני חשבונות עם נפשו על הסתירו עונותיו והאריכו לו ומחילתו. אבל שתי הבחינות אחת מהם הבחינה במה שעבר לראשונים בעמדו על ספרי הנביאים ודברי הקדמונים ע"ה כמ"ש (תהלים קמג) זכרתי ימים מקדם וגו' והשנייה הבחינה בעולם במה שהוא רואה מפלאי הבורא ית' בכריאתיו. וכבר בארתי בספר זה כללים מן הענין הזה כפי יכלתי מה שיש בו די למי שמבין ומכוין למה שיש בו האצלתו והמלמו בעוה"ז ובעוה"ב. וכאשר יתקן כל זה ויחבר אליו הפרישות מתענוגי העולם ותאותיו ויבין גדולת הבורא ועצמותו ואמתותו ורוממותו וישיכל קמיתו ערך נפשו וזעירותו חלותו ואח"כ יכיר רב טוב הבורא עליו וגדול חסדו ועמו, אז תהיה האהבה באלהים מן המאמין סמוכה לזה בלב שלם ואמתות וך נפשו והכספו לו בהשתדלותו וחריצות וזריזות דומה למה שנאמר (ישעי' כו) נפשי אויתך בלידה ואמר (ס) לשמך וליוכרך תאות נפש ואמר (תהלים מג) צמאה נפשי לאלהים. והחוק שבדברים שתעור בהם על המדרגה הזאת העליונה הוא המורא הגדול מאלהים והאימה ממנו והפחד ממצותיו והמהשבה תמיד מרפא לנפש

וי"ל שירצה בו' בולתו לשמו חף חס תלכז את כולת דבינו תלמד חס וכיוצא בזכרם בלוי' כנורך כמו אהבת נשים כנים וקרינים כלם ויסו לנש' כדי שחיהו אותם כלהכב לנס: סעיף ענין ומלך תחמת אהבת כי שזו לאסוב אותה כמי' חזל חס כי אלהיך סירה לנכות תלמודי כמיים (עבודת ס') ולא כנאלת עמנו וז"ל מאחר כנוכל לנרס פסוק אהבת חס כי וגי ככל ספריוסים חלס סמיטיוו מסק על כן לזיכין לאסוב אותו ית' לפ"ד כל ספריוסים:

מוב הלבנות

שהוא ענין: להיות כל אהבתך בו' בולתו לשמו לומר כל אהבתך בעולם חף אהבה ואלת הבורא יתה הכל לשם אהבת הבורא לומר שתאהבו הדבר המביא אותך לאהבתו ית': במה שירצהו הבורא ית': סעיף עף: בשער השלישי בפ"ג בעשרה השלישים ע"ה י:

פרק ג בקשה הזאת כשיבא האדם זה: ליחד המעשה כחבר בעשע יחוד המעשה: הסתירו עונותיו והאריכו לו שמסמך עומתו ומאריך לו הזמן להמתין לתשובתו: ומחילתו כחטובה שיעשה: במה שעבר מן הנסים והנסלות וישועות ה': בספר זה נשער הכנייה: ולחורו קלותו ומיעוט ערבו מל' אל כדברי חז"ל: סמכה לזה תפוסה

שעשה יעשע לשם לוו' ית' ושפסיה כוונתו רק לכבודו ית': הכניעה ליראי אלהים בלוי' חן כניעותו לכרולו יתברך כשגלותו ואמר ליראי אלהים על כיראים ספרים מע'. ועל עפלי טוב חמר וכמיריו שגמר בעובתם: על הסתירו עונותיו וסמסיהם מני חרם מלא יסיה לנבו כשיטיסם ועל אריכות חמו אמר וסאריכו לו ועל כמס סמסם נממתו לו כהתלז חמר ומחלותו: בעמדתו על ספרי הנביאים כקראו דברי כניתיים וממדו זמל כוונתם זמל וסלמו עמוד: החלצו והמלכו כללמו עפוי' וסלמו עמוד: כמעניגי העולם נכרי ומחוליו נמשיל: כשנות ערך נפשו נגד גדולת כבודו וספירו נגד עממותו וחלותו נגד רוממותו. וחלותו כולו לשון ונול: בהשתדלותו וחריצות וזריזות כשגלותו כהתלמד וספירו נגד סילר כבוד מרסו וזריזות בעשע טוב: הוא המורא הגדול בו והאימה כיו והפחד ממצותיו כמורא כולו יללת כרוממותו וסלועס ממנו כולו לימת סדוק על סונער רע וכפחד על סענד

שער אהבת ה'

בהשקפתו על סת'ך ונלוך ומצפונך ונראך והנהגתו אותך וחמלתו עליך ודעתו הנסתר והנגלה בעבר ובעתיד סמעיך ומחשבותיך והבטחתו לך והקרכתו אותך ולא תוכל עם כל זה לעמוד מנמות אליו בלבך ובמצפונך כבר לכב ובאמונה שלמה. ותתלה נפשך באהבתו ותכמה על חמלתו ונדל תנותיו ורחמיו, ולא תשתתף בעת הדיא עם אהבתו אהבת וולתו ולא יטקף עליך שאתה ירא עם יראתך סמנו בלתו ולא תפקדו סרעיוניך ולא יסור מנגד עיניך ויהיה צוותך בבדידות וישב עמך במדברות ויהיה מקום מלא בני אדם בעיניך כלא מלא ודריק מהם כלא ריק לא תשומם בהפקדם ולא תראג בהערדם ותהיה תמיד שמת באלהיך שש בבוראך עלז ברצונו וכוסף לפגיעתו כמ"ש (שס סד) ישמח צדיק בה' וחסה בו ואמר הנביא (תנקה ג) ואני בה' אעלוה אנילה באלהי ישעי ואמר דוד עליו השלום (תסלס כ) ה' אורי וישעי סמי אירא ושאר המסור :

פרק ד אבל אם האהבה באלהים היא ביכולת האדם אם לא. אומר בתשובת שאלה זאת כי האהבה על שלשה פנים. אחד מהם אהבה שנקלה בעיני האוהב אכרת סמונו בעבורה לא אכרת נופו ונפשו. ומהם אהבה שנקלה בעיני האוהב אכרת חלק סנופו עם אכרת סמונו כשהוא מקוה שתשאר נפשו בחיים בעבורה. והפנים השלישי אהבה שנקלה בעבורה אכרת הממונות והנופות והנפשות. וכבר מצאנו אברהם אבינו ע"ה הראה אהבתו באלהים בכל הפנים התנדבו בממונו בנפו ובנפשו. בממונו שהיה מוציא על העוברים והשכים כדי להודיעם את הבורא. ומה שאמר למלך סרום (נדלשתי יד) אם מחוט ועד שרדך נעל ראייה על נדיבות נפשו ושהמסון נקל בעיניו. ובנופו בכרית מילה שלא נתעכב לקיים אותה בנפשו ובולתו בשמחה אבל התנדבו באכרן נפשו באהבת האלהים מה שדראה בענין יצחק מן המהירות והתריצות והיא הורה על אהבתו הזכה באלהים ולכבו הנאמן בעבורתו והיא המדרגה העליונה ממדרגות האהבה באלהים. וכמה לא תתכן סכל אדם לפי שהיא למעלה מן היכולת הברשית מפני שהמבע הפכה וכנגדה. וכאשר תמצא ביחידים

מרפא לנפש

פרק ג ולא תוכל עם כל זה לעמוד כו' ר"ל אם תנין ותסמלן טיטן ככל מה שמקמי לי אז תוכל להחלף ולעמוד שלא נגמול עליו נלנך ומלמוני כו' ותוכל לקיים שוטי כו' נגדי סמור: ויהיה צוותך בבדידות אף אם סכנ כדו יסיס נשיניך כללו סכנ עם כסס תכסס ללוס ועיני כסוף שטר כסמון פנין כסו ג"כ: ומה סכנ כס"ס סמיהס שטר ג' ע"ס איך סכסו פרק ד בעבורה נעמך סלכסס: מה שדראה בעיני יצחק כו' וסכנ נחמ סמלכ כס"ס סמיהס שטר ג' ע"ס איך סכסו

שוב הלבנון

פת לחם

לזה: ודעתו הנסתר טפה יודע כל סמטי: בעבר ובעתיד הנסמרות שטברו והסמרות והכלום שמתדין לסיס: והבטחתו לך כסמון שהכסיה הטרל לטרי עזומיו: לעמוד להחלף: שאתה ירא עם יראתך סמנו בלתו כל' שחלמך ירחשו עם ידלת עלתו: ויהיה צוותך בבדידות הטרל יתקדך חלך כעמך כד: לא תשומם בהפקדם לא סיהס ממוסס ומסל כסמרוס שיסמך מןן טרוסס בני אדם: בהערדם חף זה ל' סמון:

עסס סוכ ולכן אמר כסמך ממלוסו: והחשבה סמיר כו' סמסונ סמיד כסס כסול סמקף על וכו': והנהגתו אותך כססמך נכדך ועל סלכנו אלוס מן סמקס אמר ומלמונו עלך: והבטח על חמלתו כסלס מן סמקס ועל סמקס כססו אמר ונדל חסונו כסמור גודל סמטו סכול מוק אף נמי ששס כדלף שחין לו סכר גמול מסינו ועל סלכס כדלף נס סוסס נגדו יס' אמר וחסונו עטל אלו שס דכסיס חלמר ככל סמלסס ומפשי אף אמר חלון וסמסס אף אמר ארסס: ולא חובל עם כל זה לעמוד כו' לא תוכל להחלף כמו יסמור עד כזס סלמסר חלססע: ולא יטקף כו' סמסמקתו ובסמסמו עלן לא יסלל כן שחלף ירל עוד אמר וזלמו ומסמסו: עס ירלמך ממנו: ולא תפקדו סרעיוניך ולא יסיס וכרנו סמר פמסיוני: ויהיה צוותך סול יתי יוכס כלונו עלך כסלסס יוכס כד: בעיניך כלא מלא אמר שחין מסימך מונס חלסס רק נלכרון כסורל וממלל יסיס כסימך סריק כלא ריק ומפסי דסיינו לא ממוסס כו': לא תשומם בהפקדם לא סיהס מכוסי ככסר יוכסו כן נס ארס ללוס אמר שחין חזן כסס ולנין צדין נסס. סמסס כחל"ק כסו ולא סמסס יוכר למס סמסס סיהס שומס: בהערדם כסיעדו מןן כסלסס ע"י מיהס חיו או ע"י סמקס ללך אהס: וכוסף למגיערו וכסף דרינקונו:

פרק ד חלק מנופו וסולל מכוו ופלעיס עיס לסיס קלכס עטבר עטדה ה': ובזולתו בני ומקסס כססו סמולו חמו: מה שדראה בענין יצחק וכו' שחלכו לוסי כספשו ומדלו לסמסו כסמסו ולא כסמלל כספשו להסמער עטברו וכללו המרבי חלכד נסס עלמו: מן דריברלת הברשית ממה סמסס לכסר ודס: ביחדיים מבני אדם סממלל בני אדם סמוסיס נססס על קדושת סמו: אינינה כו' אם באומץ הבורא וכו' כלומר עדיין לא היגעו למדרגת הכרה חכמו ע"ה שחין זה רק מממס סכסורל שור אוחס ומסייעס מהמנגנוס הילך ספליסס עטבר סלל סמלדלסס

פרק ד והנבשוה לומר חיו: ובולתו כסונו על ננו וכל ילידי ניוו ומיקדל לססו: מן סממירות והתריצות סמסוכוס כסיס ויסקס לכרהס כוכדך ועל סמךן כנגד סולר כמו סמסג כמדרשס חמר וחי"ט: סמכס כנגדה סכסס

פני אדם איננה כי אם כאומץ הבורא ועזרתו אותם מכור היצר עליהם שכל השתדלותם בעבודתו וקיומם מצות תורתו בנפש נאמנה ולכב שלם ומצפון זך כמו נביאי האלהים זכריו וסגולתו. ואין ביכולת כל בשר לסכל מה שזכרנו ואהבת הבורא מפני שהטבע והיצר כנגדו. אבל השני פנים הם ביכולת רוב המדברים בהשתדלם בהקדמות אשר הקדמנו בשער הזה. ומה שמורה בים השני פנים האלה ראיה על האהבה השלמה באלהים, מה שאמר השמן (חזק ב) החכם ירא איוב אלהים הלא אתה שכת בעדו ונ' ואולם שלח נא ידך ונ'. כלומר כי הוא כסודר עמך באהבתו ויראתו אותך לקח סחירה כבוד העולם והונו אך פסוק ממנו מה שהנחנו מתועלות העולם ואם יעמוד בענינו עמך הוא נאמן באהבתו בך. ואמר לו הבורא (סג) הנה כל אשר לו בידך ועשה מה שירעת בממונו ובכניו ולא נשתנה לא בנגלה ולא בנסתרו לאלהים. ועמד באהבתו הנאמנה לאלהים באמרו (סג) ערום יצאתי מכטן אמי ונ' ואמר הבורא לשמן השמת לכך על עבדי איוב ונ' ואמר עור בעד עור ונ' ואולם שלח נא ידך ונ'. אמר הרכה בני אדם מתנדבים בממונם ונשיהם ובניהם כדי לשמור נופם אך אין אמונת אהבתו אותך נראית אלא בכחינתו כנופו ובשרו במה שיצעררו ויקץ בו. ואמר לו הבורא יתעלה הנו בידך רק את נפשו שמור ועשה מה שאמר מנסיונו כנופו וסכל ולא נשתנה באמונתו וטוב לכבו באלהים באמרו לאשתו כדבר אחת הנבלות תדברי ונ' וראתה אהבתו הנאמנה וכו' לכבו לאל למה שהתאפק לו לסכלו והתנדבו באכרת ממונו וצער נופו. ואמר במה שענה בו חבריו (סג יג) הן יקמלני לו איחל ושבח לו הבורא על זה ולא שבח דבר חבריו בהוכיחם אותו כמ"ש (סג מ"ב) ויאמר ה' אל אליפו התימיני ונ'. ואתה רואה כי חבר אליו הבורא שני צדיקים והביאם למשל באמרו (יחזקאל יד) נח דניאל ואיוב ואחר כך שב האלהים את שבותו כמה שכתוב (חזק מנ) וה' שב את שבות איוב, ועל דעתו ומנהגו היו כל החסידיים הראשונים המנוסים כדניאל וחבריו כגוב אריות וכבשן האש ועשרה הרוני מלכות והנהוג מנהגם, ועל המדרגה הזאת הזוהר הנביא באמרו (לנ"ט ו) ואהבת את ה' אלהיך ונ'. ומי שמסתיד על האהבה שהיא לתחלת או ליראה בעוה"ז או בעוה"ב אשר ביכולת רוב המדברים לקיים מצותיה ומשתדל בה תמיד יאמצהו הבורא ויעזרהו על האהבה הנאמנה אשר תהיה לנדר ולרום לבורא

מרא לפניש

אלו מסר את עולמו למישה. סיני: אמר חרבה בני אדם מתנדבים בו וביניהם כח אף שכן נאם מהלך כו' כעל אש דומה ששוחטו נידים כמו חרבה כו' כאלו מסר עולמו למישה אלן כליוס כהנס כשכן נלא ידעוהו וכו' וכל קבל פלוו אל כדו'. זה לא כו' כליוס גופו ממש. כרי: וזאת שוב האלהים או שבורו וזו לריכ או משל לרע ולרועי שכל סחריהם ואחריהם בכל דוד כמטוסים כמס מיני טכונות ישיב כ' זה טכונת או טכונת או עפויס כלל לשמו ית ועל אלהים נמוך לסיקן כמחיתקן וזה ספסוק נס כן פ"ע לזכור כספוקי כוכיות כמס כלא"ש ד'. יתיב: וזה סמחסידי ועל תאחבה כו' וזו מה שאמרו סויל לפולס יספוקן ארס נמורס וכמעת חילוי סלל לשמס כמחוקן סלל לשמס נל לשמס ונכנר

פת לרם

טבע כאלס לשמור חייו כזול סיבך סחריהם לנן כשטבו מהנדנר נלר חייו נכסיל כנורל סכנר עומד כנענר נל סחיל סכר: באומץ הבורא החלק לננס ונחמס נפס ע"ז ונס עור אוסס מנגור סייר כו': בנפש נאכמנה כו' על כספדלות כעבורים ארס שם כמקלהים נפס חלמס ועל קולס כמחוס חמר נלל עלם שפס עשויס כננונס נלל לשמו ית ועל אלהים מערכים נס שוס פניס חרמס חמר ומללן זן: לקח סחירה סיכוס עומד: וישיה כוה שירעיה כו' פסס בו כספס על שדוע לנו עמנו כל כונו ומקס קיוס וסנר כונו כספס: והביא למשל וכעלו נטיקן כו"ל ל:סוף: יאמברו הבורא ויעזרהו על האהבה כו' לפי סכול קסס על טכס סחילס לכסיוו אל נל כחומן חלסי ופי' נכח לטכר מעלמו ככסיוו כמדרגס כרלכטוב חלסי אוחו ית למדרגס כספס חלסי ועל יאמטו כלומר ילמך את לבו לזכ ועל מללוח סדמח כללכרס לזכ חמר ויעזרכו ואלעסר למלנין פיו מלמך כהנל חלמרו פסס רלעו כרלונך כו' ויעפס כו' כלכס כחפסי למעלס סכסר כדמסס לרנר איננו כדמחון שוס ממש רק קרוב ממנו וח"כ

שוב הלבנון

השתדלותם בעבודתו וכדרך הבא למסר שמיטיין חומו משל"כ חכמה איננו כעני המדרגה זו בלא עור סכורל, שחלר סכורלס נכס חומו כוה ודלוי סלל סרו: שכל השתדלותם בעבודתו רל"ל חומו סחריהם סהק"ה עתמס על מדרגה ז' כוה ענכר עכל השתדלותם וס' כדסיפתי למעלה: וקיומם מצות תורתו וכו' ולפיכך הקב"ה מטיע חומו על מדרגה זו הסלסית: ויאמר ה' אל אליפו התימיני מרס חסי קך ונפסי רעך: המנוסים כדניאל וחבריו ולין הסיון כוה דומה לנסון חכמה איננו עיס סהסיון המניע מללר סחריהם מניע מחכירה כו' חס עלמס עליהם כרעפתס וקב"ה עול אוסס שיעמדו כנכוסים ויקדשו חסס ולשעמיס עושיה חס נל מסח"כ

באלמו עשה רלעו כרלונך כו' מלל סחילס רלעו ית אלל חלמס פן סהכס וחרמ כספדלו ככמס מדרגה זו ויוון סלל לפמד ולכספסן כו' רק ויוון ספי' ימנו כו' סלל חלמס וסרסו למדרגס

שער אהבת ה'

יתעלה אשר היא למעלה מן היכולת הכשרית כמ"ש הכתוב (משלי ה) אני אוהבי אהב ומשחרי ימצאוני (ס) חומואי חומס נפשו :

פרק ה אבל מפסידי האהבה באלהים רבים מאד . מהם שיקצר האדם בהקדמות אשר תתילו מהם האהבה בכורה יתעלה . ומהם מפסידי ההקדמות אשר הקדמנו לבואם בספר הזה וזוהי צדיק לטונות שלא יארך הענין . ומהם השגאה באוהביו והאהבה בשונאיו כמ"ש (ישעי' ה) מצדיקי רשע ואמר (משלי ה) מצדיק רשע ומרשיע צדיק . ואמר (ס) עוובי תורה יהללו רשע . ואמר (ס) אומר לרשע צדיק אתה :

פרק ו אבל אותות האהבה באלהים מן האוהב , מהם עויבת כל מה שימרידהו מעבודת הכבורא יתברך מעניני המתורים . ומהם הראות אותות יראתו ואימתו על פניו כמו שכתוב (שמות כ) ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחמאו . והיראה על שני פנים . אחד מהם יראת עונשו ונסיונו זהו הירא בעבור מה שיצעררה וידבאנה שאם היה בטוח במה שיצטער בו לא היה ירא את ה' ועליו אמרו רז"ל ליהוש דילמא אתי למעבד (סאהבה ו) מיראה והוא מקצר ממדרגת יראי אלהים והוא מה שהזהירו ממנו רז"ל אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס וכו' . ואמר אחד מן החסידים אני מתבייש מאלהים שאעבדנו בעבור הנמול והעונש ואהיה כעבד הרע אם יירא ויקה יעשה ואם לאו לא יעשה אבל אעבדנו למה שיאות לו . והשני יראה לכבודו ורוממותו ועוצם נבורתו ואינה טרה מן האדם ולא נפרדת ממנו כל ימי חייו וזאת העליונה שבמדרגות יראי אלהים אשר נזכרו בספרים ביראה והוא המביא (ס"א המבוא) אל האהבה הוכה והכוסף הכצער . ומי שהגיע אל המדרגה הזאת מן היראה לא יאהב ולא יירא וזלת הכבורא כמו

מרפא לנפש

עלה ויסיס מהנפשו לטע ולקצור טעל אז חמרו ומטב טהטב טליונו על פניו כ"כ חופי . ועיין כסו"פ נפשנה אל תסוי כענינו מהו לחורן :

פרק ה מצדיקי רשע עקב טעל וזקק מדיקס וסירו ממנו . לכן כאלול קל לטון אש וגוי על כן מרס אף ס' כעמו וגו' : ואמר מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת ס' גס טהיטס : ואמר עוובי תורה יהללו רשע וטמוני סורס יעננו רס : ואמר אומר לרשיע צדיק אתה יקבוטו עמיס יעמוכו לחומס :

פרק ו ועליו אמרו רז"ל ליהוש דילמא כו' במסכת מגילה ס"ס בני סטיו על סא דהטין קללות ומכותו נקראין ומתנמיין ופיך סטטט ומטט סטו דסימל ליתום דלמל אחי למענד כו' פי' רשעי מליכנס על צרכוס ומירלס של קללות ואין לנס לעמיס קמ"ל דלל חייטין על כן : ואמר אחד מן החסידים כו' וישין מ"ש נכופ שער כעמוון מענין אז : והכוסף המצער

פת לחם

סיון אהבה ע"ה שהקב"ה עלמו מהו אורו אך הוא עלמו עמד נכסונו לעדל חסודונו :

פרק ה שיקצר האדם שימעס : בהקדמות וכו' והס כל דרכי היראה החכיים בשערים

הקודמים : אשר הקדמנו כמו מפסידי היחיד החכר בשער הא"ל ומפסידי שער השערים : מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת ס' גס טהיטס : אומר לרשע צדיק אתה יקבא עמיס יסיה לללה נקרק עמי : פרק ו נסיונו מהיטוים : ליהוש דילמא אתי למעבד מיריאה כ"ל . והוא נמרל כס"ג

דמגילה אהא דתקן לחוכות ועשין נקראים ומתנמיין פשיטס מרל דתימל דילמל אחי למעבד מירלס כלו' מירלס ועשין הכחוכים בכורה ומצידסל הכחוכה כלן דילמל אחי למעבד מהחכוב ומירלס הוא ס"ה כן לא נמלל כן כבוס מקס דכריס חו"ל : אל תדעיו כעבדיים וכו' שעבודה על מנת לקבל נמול הוא דומה לעבודה שמהמת יראה שחף אז ירל שלל יפסיד סטרס : ס"א המבוא הדךך והספתה : הכוסף המצער החתק

למדרגס טטיס דסינו כהתפן טהטב אללך ויסיס לטונו יתכרך יוכר עוקרי אללך וממה ויהר נכסונו ממה טהיטס טמה ככספס רטון עמלן וו"ל כדי שיטפס כו' טעומתן סירלס נרליס וזכריס ססיס כדי טיעטס לך כמדרכג טרלוק יסיס דמסל לטונו ולטונו יסיס עיקר ודוק כי טוה נכון ולח נכטיס : אני אוהבי אהב לפי טהגילס מדכיוו סכנינס כמלת אכס לימר אופיק אומן כהכנסה אופיק וטירוכו מוכרת דלי כפסוטו מלי למירלס : פרק ה שיקצר האדם יתמל דכריס טסס נרמיס לקדמות : מפסידי כו' שטונו סכר מן סכריס כמסכריס סקדמות גו' : השגאה באהביו כו' טוה טוהל אהכני ס' ולכסו טנוליו :

פרק ו מעניני המתורים מהם טכוס מוסר ואיננו כהרף הוא מסיר סלוד מעבודתו ית' כחנס לכן כוה מוטב אופס : יראתו על פניכם כו' טלחוט סירלס נרליס וזכריס על כעמיס : יראת עונשו ונסיונו טכוס ירל ממנו יתכרך עמיס טכוס רורס בני אדם מהסיקין עגולס מסיס דכרך עונס ומסיס טכור כסיון : שיצעררה וירכארו ננד כמניס וסכיון : למעבד מטחבה פרס טהכנס סכסר ומירלס סטונס : אם יירא ויקה יעשה אס כוה מירלס הלל יטפס זיוו ארונע יטנב ומקוס טלס יטפס ונמל עונס אז יטפס וחס לא וכו' : כבורו ורוממיתו ועוצם נבורתו נד ג' תליס סגדול סכנור וסנולל : זאינגה סרה מן האדם כו' על ימי חייו משה"כ ירלס סטונס ויין לנ כלסס מהתערל עניו רק כנולו לטעול וייו עטולל עני סגמולס וסעונס סס טלחוט כמעמיס ומסוכינס מסי . ומה שאלר לטון כטול איננה סרה וכלתי נטרדס ענד כתיובת כוה מרע ועטל עונס כוכר כהכסדס כוכר כעטס רע אז ירלח עונס כרע סכוס אכר ממנו וירלח כעטס על נכריס טעל עונס אחר טעטס כטונ כטול כעלימוס נטרדס ממנו : והכוסף המצער טעכוסף הוא כהסוקס סחוקס לרדקות סוכר סטול

שער אהבת ה'

המות אלו והשני פניו שאינו יודע אם קדם כנורת האל לעשותו. ומהם שיאשר ויורה לעבורת האלהים בין פרנה בין בקשה בפי הצריך לזמן ולמקום ולכתות בני אדם ולמעלותם מהגדולים ועד אנשי השוק כמ"ש החכם (ס"א) ישמע חכם ויוסף לקח וגו' לתת לפתאים ערמה וגו'. וראוי לך אחי לרעת כי זכויות המאמין אפילו אם יהיה מניע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים ית' ואלו היה קרוב למלאכים בכדוהם המוכות ומהנהיגהם המשובחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הוכה בו אינם זכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישר הרשעים אל עבודת הבורא שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים. והמשל בזה משני סוחרים הגיעו אל המדינה הרויח אחד מהם בסהורה אחת שהיתה בידו עשרת כפלי הקרן והיה הכל מאה זוז והרויח השני כפל אחד בלבד והיו לו סחורות רבות והגיעו לידו עשרת אלפי זוזים והיה ריוח הסוחר הראשון עם רוב כפלי הרויח תשעים זוז ועשרה חלקים מאחד עשר חלק בזוז והיה ריוח הסוחר השני חמשה אלפים זוזים עם מעט כפל הרויח. וכן אחי מי שאין מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכויות כל מי שיתקן לאלהים כמ"ש רז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו ואמר משה זכה וזכה את הרבים וזכות הרבים תלוי בו שנאמר (דברים נ"ג) צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל ואמר (משלי כד) ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב ואמר (מלאכי ג') תורת אמת היתה בפיהו וגו' ואמר (דניאל י') ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. ועל כן צוה הבורא להוכיח את

טרפא לנפשו

יועד בו זולתו כשואל מנטיח לזולתו איזה דבר יאמר אם ירצה הטעם וסימנין עלה כי הוא תקום : ומהם שיאשר ויורה את האחים לעולם : בין ברבה כל' רבה וזין בלשון קטע : והיה ריוח הסוחר הראשון וכו' תשעים זוז ועשרה חלקים כו' ר"ל בספקן סלו סכ טעם זוז וזווד חלק אחד מן אחד עשר כזווד וכלשך חמית עכר כפלי הקרן סיה לו זין סכל מאה זוז : זכר אחי מי שאין מתקן בו עיניו לטוב בעשר כעמחון נפשו חלק השא ככתב שאין חסד רחמי לגמול טעוה' ע"י מעטו חס לול סהוא מוכה חס כדכניס לטעוה סי חו כקרת חסד ונדעס ע"ש כלודך טעסע : ואמר תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא מלאה כמחיתו כטלום וכמיושר כן חסו ורביט חסד ככאכ מעון . כי עשתי ככן ישמרו דעת וזכרם יבקשו מנטיח כי מלאך ס' לזכרות סוא . וסי' רשע על חסרן כסכין ועל פינתם ואלעוד לחמסס כפרסע סכיו מוכים חס כפיהם ואחריו נגמחל דסכדריין דף כיו ע"כ וכעלו חיס כחתייו כעון לחיו מלמד כטלם ערביס זכ נוס ומוקי לנח כחס סיהס כידס למחוס ולא מיחו ע"ש ועיין זוכר ס' מוחס דף קכ"ט ע"כ מגדול זכות כמכנס חס כדכניס וכו' וק"ל עיניו סיה כל חסד לחמד כידל דמחית ומכ לגביס ס' כמכין ארמח ביא חיו סמחלק כחלת כילוקין מה דלא אסתלק כפי כד נח אחריו גיסי לחטוי' (סיה גריס נקיימח) כל נגמחל כקיימח זליעלל והקל ועל סאי כד נח כתיב כריחי חיסח חסו סחיס וכו' וסמיו כנין נכזו וחי ככחי עמחא וחי נגמחל דחתי וכעמחא דחתי ועל כמיושר סרעי וליח מתן דימחי כידס וע"כ כסיב נגור כחין יסיה זערו וגו' כל כגכסע עכ"ל

נ וב הלבנון

בעת שהוא מזמין ומנטיח את איש זולתו על איזה ענין שזו לריך שיאמר אם ירצה הבורא וכו' יועד כמו ייעדנה (שמות כ"א) : שיאשר שיורה דרך עשיה : בין ברבה בין בדכניס רכיס וזין בדכניס קשים הכל יפה טעמו : כמגדולים וכו' חיו ר"ל וטוב לדבר מוכיהו נגד גדולים : ישמע חכם וגו' חס האמיס הכפויים כמו המלכס והשערים : לתת לפתאים ערמה חס כמי השוק ושחומים : בכל הימים ובכל הזמנים עמלשו עז כמוכיהו כעכו לריכה תמיד זכס וזכס אוחס סקלעו מוכיהו עינין לקיים בעודת ה' הרבס ויתר ממה שיכול הוא לפי הזמן ולפי המקום : ועשרה חלקים סחיה קרן הסוחר הראשון טעשה חו ועוד חלק אחד מלמד עשר כזוז כלו' כשמחלק כזוז לממד עשר חלקים יסיה זכ חלק אחד ממנו וכסכרוי' ח' פעמים כמו כקין ועלה חמית טעשים חו לחטעה חו כקין ועוד עשרה חלקים מלמד עשר כזוז לזווח חמלק חלק הלאחד מלמד עשר כזוז : תורת אמת וגו' ורכיס

פת לחם

לעשותו לכן אמר אם ירצה האל לטאירו חיים : אם קדם בו' אולה לו נגור זלו כודלי לל וליניח כמעטיו : שיאשר ויורה חסר כמי האיס כסור מעון ויוכס כעשות טוב . ואשר יזדק כמו ואשר כדוך לכן (משלי כג) : בין ברבה בין בקשה כדכניס רכיס חו כדכניס קשים : כפי הצריך לזמן ולמקום כיו שאין כל המומס שזכ כמ"ש הבורא חסיה ועל סמקוס זכ' אמרו רב כקטע מלא ונדר כס נדר וסרשי ז"ל סחטי סקוס חיו פרושים כדכר וגם לריך כוס לכ לפי כחות כני חוד ד"ס לכת סהנויב לריך לסוכר ויזכר על וסירות כזולתם וזקק סמקולוס וזכס טעקוס על וסירות סמנלות וערסוס ולכס כדכניס כדריבוס מן כערויות ודומיין כדכס . גם לפי מעלת חסדס כמיס רחש חזיו עובד עניסר יאמר לו חלף כחוב כחורס קן ומחלל כצעע כסכדכס סמחלק גם ככאר בני חוד לפי מעלתם וככלל זכ ליקין כעריין לזכר לטעמים כסכדכס בלתי מוכרחת לפחותי כמעטס כמיס סני כפי דככלי וסמו ציי"כ נח טחיס וזלו חמיקין לכו ולא חידו מסוס דמוטב שאינן שנוני וכי : כמגדולים ועד אנשי השוק כלו' מגדול ועד קטן : ישמע חכם ויוסף לקח גרלה מדעשו כעוונת כמכוס כוא סחכס טעש ומקל טעוב על עמלו וחל"כ סוא מוסף לקחט כוא חכמיס חמריס סלכסיס כסכדככו : אל החבילתי הרדוק סוא סכחילתי כחמון : ד"ל כמגדלות סמנס רש כן יאיר כן מדגנס סחילתי למח כמעטס ממנו וסכדככנס כלחמנס סוא נקדח סכחילתי כחמון מעט סחור חמק כסכנס כחמיוט ועל כרעיש לסכסס מן כרע : כעבור זכרוהם כזכויות סעלס

מי שמורה בני אדם כי עשה טוב ויאמר יכיו מיוחסים גם לו : בכל הימים כמלות כחמיוט ועל כנאוס

שער אהבת ה'

הבורא בחירתם בעבודתו אפילו אם ימנע בהם קיום המעשה כמו שאמר דוד (מלכים א' ח) **יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי המיכות כי היה עם לבבך**. ועזבו עיני עולמם והנהגת נופיהם בלבותם ומחשבותם והתעסקו בהם כחושיהם הגופיים בעת הצורך והרוחק מפני ולתו אצלם וקלותו בעיניהם, ופנו נפשותם ולבותם לעיני תורתם ועבודת אלהיהם לכבודו ורוממותו ולשמור מצותיו ונפוחם עולמיות ולבותם רוחניות (ס"א גופותם בארץ ולבותם בשמים) והם כמה שבלבותם מידיעת האלהים כאלו עובדים אותו עם המלאכים הקרושים בשמי השמים. נמסו התאות מלבותם ונעקר מהם הכוסף לתענוגים בעבור מה שזכננס בהם מן הכוסף לעבודת הבורא ומאהבה אותו, וככתה אש היצר מלבותם ונפסק חומה מרעיוניהם מעוצם מה שלבשם מאור העבודה כמו שיארע לנר נוכח אור השמש ונבנעו מפני מורא אלהיהם והתודו לפניו בקצורם ושחחו לעבודתו ולא חששו לחסוק.

תראה אותם כשמתעסקים עמהם כאחי הבושת, וכשמדברים עמהם חכמים, וכששואלים אותם יודעים, וכשחוטאים להם עונים, תראה צורותם שעלה עליהם האור. ואם תעמוד על הלבבות תראה לבבות נשברות לאלהים ובשיחתו נושבות ובעסקי העולם נשמות, מלאה אהבת האלהים לבותם ואינם מוצאים לדברי הברואים תאוה ולא בשיותם הנאה, מאמו

מרפא לנפש

מזן מיראה שמים ע"פ כל כענין ותפנין כיצד נוצרם פירש בע"א והמנין יבין : והן כמה שבלבותם כו' ע"י שידועים נלנס רוממותו יח"ס מניעו להסתפח בהשמות ופזירות כללו עומדים בעולם המלאכים ועובדים אותו עם המלאכים נידה. פ"ל : כאלו עובדים אותו עם המלאכים כו' וכמה שזכננס ככ"ע א"ח סימן ל"ח סיון ל"ח וז"ל סיון מניעו בהשמות להסתפח בהשמות ולהתנבזות כח סכניו עד סיון מניעו קרוב למעלה כסודוה עכ"ל : ובספק רובו חיימות של תלות סיון" : כמו שיארע לנר נוכח אור השמש ששפתו מנצנץ כל שאר הזוהרות דשרגה כשיהא מלי מני. וכן נכנס מהם אש סיון מאלו אהבת ה' כאחי הבושת למי. . . עסקים עם כ"א כענין מוצע אינם מעיזים פניהם נגדנס לנולד ודברך קמות אלה הם כלמים לנצח נלמר כנסת דבק כס כלח כחיו או כלחים שמתקיימים לעשות רעם או לזם עכ"ל : וכשמדברים עמהם כחכמים אע"פ שסם ביישנס גדולים לא ידעו מלומם וכשרגם עמהם מיראס ארום סהם חמטו וידועים כל סמום : הראה צורותם כו' חמת אדם סליר ענין מחמת סכס שמתם בחלקם ולזכ מוקלים אה כל האדם ככנר פנים יפות סתך דרך הנצנץ עד ענין כעולם. . . ובשיחתו נושבות כשיחות דברי אלהים חיים הם מלאים מכל חממה ופדע כי יס עיקר ישיבתם וידעתם ולסך

פת לחם

השיבות כי היה כו' פירש שהמין לו עונה על מחשבתו : ועזבו עיני עולמם כו' בלבבותם ובחשבותם נלנס ונמחשבתם ענין ענין עולמם וכו' מלנס מבורס : ולזות אצלם וקלותו נגד עולמם וגזרותם סוכר : והם במה שבלבותם כו' ע"י שיש נלנס צור רוממותו ע"י סם מתקיימים מהשמות ומאיימים כאלו עומדים בעולם המלאכים ועובדים אותו עם המלאכים פירש : ורמה חוס האש כה"א. חומם עיקר ס"א' מה שלבשם מאור העבודה אור העובד כלנס אותם וכו' דרך מלנס כמו דרך נכסני : כמו שיארע לנר כלומר כמו סלור סכר ככה וכלתי נכר נוכח אור השמש כך אש סוכר נדען וכסס וכלתי נכר נגד עבודתו יח' : והתודו לפניו בקצורם והתודו על שקלוד בעבודתו יח' : ולא חששו להסרון אינם חוששים על מחסר לסם מלציהם ע"י עסקם בעבודתו : כאדרי הבושת כלומר הכוסף הדוק כהם כחלוהת רעם : וכשמדברים עמהם כו' כלומר אין נשחם מזה הסרון דעתם סכרי לדברס כשמדברים עמהם מולאים אותם חמטו : שעלה עליהם האור אור השמות וככ"ע חמת אדם סליר פניו : ובשיחתו נושבות מה שולמח כרעיוניהם מפני רוממותו ועובדותו יח' כזה נלנס מבורס וסוכר. כשיחטו לשון מלת כמו סת סכסס והשמות מלי וסזן סכוס סיפון שמש. וגם אשפר לפרס ובשחתו לשון דבור כלומר כדברי שנחיו וסלוחיו : ובעסקי העולם נשמות

שוב הלבנון

מאויים חכמית חתקס וכוונס : והתעסקו בהם בחושיהם הגופיים כ"ל נסרדו לבס והמתכתס כסוס ענין מעניי עולמם ולהנהגה גופס אכל קדשו מחשבתם וסוכן לבס לה' לבדו ולא ענין הנהגת עולמם וגופס רק בחושיהם הגופיים נלנד וחק זה בעת העורך והדוחק להס נלנד : מפני ולתו אצלם מני סזיו עניי גופס יליס וקליס אילס מד שלס נסרדו בעבורו נלנס כלום : וגופתם עולמיות ולבם רוחניות הגוף נכרד אילס לסממים כעליו העולם אכל הלג רוממות לא יתערב כו' ולא יכנס אליו סוס מחשבת עסקי העולם : ונפסק חומה מרעיוניהם נפסק חמיותם אש היצר מרעיוניהם : כמו שיארע כמו שפירס יכר אור הכר נגד השמש כי אור השמש מנצל אור הכר דשרגה כשיהא מלי מני כן אש היצר נכר כנסה ונחמל כנור העבודה : ושחחו נספלו. מ' שחחו עזרי רכב (איוב ס') : ולא חששו לחסוק המניג אותם בעניי העולם : תראה ארום כשמתעסקים עמהם כאחי הבושת כשני אדם עסוקים עמהם מליים להם כללו הם אלים לנצח כלומר דביקס כעשתם ולינס מודיעים שחם לעולם : וכשמדברים עמהם חכמים כלומר מחמת כשחם וענותתם לא חשמתם אהם שיהללו עולמם עד שידכרו עיניהם אז מיראס שהם חמטו : וכששואלים ארום דבר חממה וסוכר אז מדע שהם ידועים : וכשחוטאים להם אז מיראס שהם ענייס : שעלה עליהם האור קליר עור שפיהם וכל רוחו יכיר כי דע נכך ה' הוא מחמת שס ה' הנקרא עליו וכענין חמת אדם סליר פניו (קהלת ח') : ואם תעמוד מנין : ובשיחתו נושבות כשיח אלהים הם נשמות מלי ארץ נשבת (שמות י"ג) כל' דברי אלהים קציעים נלנס : נשמות מענין שמה כמו הארץ השמה (יחזקאל י"ז) כל' אין לעסקי העולם שז

שער אהבת ה'

דרך השחיתות והלכו כמכתו הנהיבות ובזכותם מסתלקים היסורין ויודין הגשמים ובזכותם ישוקה האדם והבהמה לפי שמנעו נופותם מן העריות ומשכו ידיהם ממיני הממעים וברחו כנפשותם מן האסורין (ס"א האשמים) והלכו בדרך המובה והישרה, הגיעו אל המעלות הגדולות בסבל ימים מעמים והריוחו שני העולמים וקבצו שתי המובות והשלימו שני היתרונים כמ"ש (הפליס קיב) במסור אשרי איש ירא את ה' עד סופו, ומן התימה בענינים כי מעמו בעיניהם המצות אשר צום בהם הכורא בצד חובות טובות שהמיב להם בצד מה שקבלו על נפשותם מן היגיעה וההשתדלות והסבל והמתן לדבקה בעבודתו. וזה כאשר אספר לך לפי שמונו מצות הכורא ויהגיע מספר כולם תרי"ג מצות. מהם שס"ה מצות לא תעשה והם האזהרות, ומהם מצות שחייבין בהם הצבור ואין היחיד חייב בהם ס"ה מצות, ומהם מצות עשה שהזמן גרמא והם המצות התלויות בזמן סבלתי זמן כשבתות והמועדים והצומות, ומהם מצות עשה שחייבם בארץ בלבד כמו קרבנות יחיד ותרומות ומועשרות והנינת הרגלים והדומה לזה, ומהם מצות תלויות בדברים כשימצאו מתחייבין בהם וכשיפקדו יסתלקו, כמצות מילה למי שאין לו בן ופדיון הבן למי שאין לו בכור ומצות מעקה למי שאין לו בית ומצות כבוד אב ואם ליתום והדומה לזה. וכאשר מנו המצות אמרו לא נעלה האזהרות בהשבוך מפני שצמיהיה מהם היא עשיתם וקיום חובותם, ותקטן בעיניהם עבודתם לאלהים וימעמו אצלם מעשיהם בצד מאימים וכוספם למה שיגיעו בו אל רצון האלהים, ובקשו מצות עשה מתובות האברים אשר הם חובות היחיד בכל זמן ובכל מקום ובכל ענין ולא מצאו אלא קריאת התורה ולמוד המצות כמ"ש הכתוב (דניס ו) והיו הרברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושנתם לבניך הדברת בהם גו', ומה שזיור הנביא על זה אחר כך שנית באמרו (שס יב) ולמדתם אותם את בניכם וגו', וימעט בעיניהם כל זה מנפשותם לנודל מה שננלה להם ממה שחייבין בו לכורא יתברך

מרפא לנפש

נעסק בעולם אין יודעים כלום כלום בטעם נממה מאין יושב ולא ידעו אפילו נורמא דמטע: ובזכותם מסתלקין היסורין ויודין הגשמים בו' כמה שאמרו חז"ל נסיון פלוניק ע"ש. וכבר אדוני מורי סבר הפסיד זל"ס עוס דקתינ ועבדתי את ה' אלהים ובכך את המצו ואם מיטיר וספרויה ממלס מקרבך ר"ל שלא תמנך ויטורין כמו רבי ור"א רק ועבדתי את ה' ואז גם לא תסע משכנל ועקס נלררן ואת מספר וימין אמלל שלא יסכר לזנב נלל וזמנו ע"ל: הגיעו בו' בסבל ימים כותמים נומים ומעטים סמלנו טורח ועול נכנסו כי הגיעו ע"י למעלות גדולות וספרויה כוס עש סעולמי: וכן החיטה צענינם בו' בצד חובות טובות בו' ר"ל מחורר ססס רוליס שאלין כיללסם לקיים כל ספרו"ג מללס רק מלולס ממוסות כמו סמרס וסס מעט אללס נגד סטובות סגולות סטטוב ללס: בצד מה שסקבל כלומר נגד מה שסקבלו או נעסרו עס סקבלו בו'

טוב הלבנות

טוב מדור בלנס: דרך השחיתות דרכים הסמחים והקעים: ישוקה האדם והבהמה העולם כולו יאון בשבילם כדרך שאמרו חז"ל כל העולם כולו יאון בשביל ר' חנינאל בן דוסא וכו': בסבל ימים מעמים כסבלנות ססבלו נגד ילרס בזמן מועט: שני היתרונים הימרון ע"ש בין עובד ה' ללא עובד בניי סעולמיס: וכן התימה בענינים ר"ל דבר טימס יי נעמן דניקסס וכן ספרו"ג ססכול כל כך חזק עד שגורלס צעמיס עכל המלעס הרבות עטעו סכורל סס מעמיס מן הרלוזי להס נענך חצות מוצות הבורל: בצד כול לפי וכן נסמך על מה שקבלו וכן על מאימים: והמתן להעמיק עולמס ממלדגה למלדגה נמלמיס כענין סככט נסמך: שחייבין בורם הצבור ר"ל כדקדוק כמטורל נסמר מנין המלעס: כשבתות המועדים וכו' אין כוונתו במלמד מלמד עשה מהזמן נרמח נבחימס ספור סמיס בהס שאלין זה ענין לללן ועד סכרי סמכות ומעדים סמיו בהס מלד סזריה ג"כ וספי' נעשה דקדוה היוס עמיס חייבה בהס ק"ל נבחימס מיעוט עבודתם צעמי וסכרי כי מחורר ספריס סכריס נלל עת וכלל עמיס דמחסיק וסולל: קרבנות יחיד ואלו קרבנות נטר הם ככלל המלעס שחייבין בהם הבורל: ברברים צעמיס דמסרס וסולל: וכשיפקדו כשיסכרו: לא נעלה לא מחסוב: שהעמידה מהם המעשה מהס: היא עשיתם וס

פת לחם

בשבת שוממים מלון הארץ כלו הנשמה: לפי שמנעו נופותם מן העריות כי כבר נאמר בענין גלוי מריות כנשמים נעלים כמ"ש וימנעו ריבועי כו' ומלל אלס זונס כו': בסבל ימים מעמים ע"י ססבלו ימי מלדס כככות סחוקס: וקבצו ארס סחובות בו' לסיס טוב עס אלסיס ועס בני מלדס וסמר וסמלמי קסי ססמכות ע"ס ללזס סיסרללי סדינו מוקר אלס מן סמלמסרס זיל אכרי בו' עמלנו סחורס וססלמולוס נמססס נפשוהם כלומר כפי ערך סקבלס עקבלו על נפשותם: מן היגיעה וההשתדלות והסבל נגד ג' הלוק סלמכות סיוגיס סמיס סמלמסרס זיל אכרי בו' עמלנו סחורס וססלמולוס נמססס נעש סוב וספנל לסכול שני מיעט סמלוס ככור מע: קרבנות יחיד כלומר ספי' קרבנות יחיד וספי' קרבנות נכור סמר סממיס מן חובות סלכור: שהעמידה מהם מה סכסכרס עובד וסול מנו כמו וסמקוד ספמן סכול לטון מלדס וסמקסי: מאימים וכוספם למה שיגיעו בו'וי ססס מתלוים ונכססס לרבי שיגיעו בו' אל לטוני יו' קריאת התורה

שער אהבת ה'

מן העבודה והמעשה, ועברו את הכורא במצות שלביות ומסרים מיוחדים ומדות טובות רוחניות יהוסיפוסם על המצות הידועות כבר לבכם לאלהים בהם, ולמדו מדרכי הנביאים ומנהגי החסידים לבקש רצון הכורא בהם ושיקבל אותם מהם. והם סבלו חובות הלכות אשר כווננו לבאר שרשיהם ולזכור סוגיהם בספר הזה, אשר היא החכמה הצפונה הננוה בלכות החכמים והטמונה בחוכיהם אשר אם ידברו בה אין צדקם נעלם בה מפני שכל אנשי הדעות הנצלות מעידים באמתה וצדקה, והגיעו בה אל התכונות הרמות ואל המעלות היקרות מעבודת האלהים בלב שלם ואהבה אותו אהבה נאמנה בלב ונפש ובגוף ובמסון כמו שצוה בו הנביא עליו השלום באמרו (דנ"ט ו) ואהבת את ה' אלהיך וגו', ואנשי המדרגה הזאת קרובים מכל אדם אל מדרגת הנביאים הברים והזכים החסידים אשר קורא אותם הכתוב אוהבי ה' ואוהבי שמו ובהם נאמר (מש"ח) להנחיל אוהבי יש וגו'.

ואם אתה אחי חפץ בחברתם ולהכנס בכתותם עוזב מותריו עולמך והתעלם מהם והיה מסתפק במזון מהם והרגל עצמך לעמוד בלעדיהם והקל מזרח עסקי העולם מעל נפשך, ופנה לכך מהעמיק מחשבתך בהם ורוץ בדברים הצריכים לך בנוסף לא בלבדך וברצונך כשותה הרפואה המרה אשר ישותה אותה בפיו לא ברצונו והוא מואם שתיתה לעצמה ומקל על עצמו סבל מרירותה לרחות הנזק מעליו וכן צריך שיהיה צרכי עולמך בעיניך, וכבר ידעת אחי שמחשבתך על עניני עולמך לא תוסף לך בטרפך מאומה כמו שמעוט השתדלותך וחריצותך בהם לא יגרע מחוקך דבר. ומדרת לכך בהם תמנעך מהשוב במה שתועילך מחשבתך עליו מעניני תורתך ומצות הכורא אשר נאמרו לך וקבלת על עצמך להתעסק בהם כל ימי חיך ותפסיד את זה ולא יועילוך. ורצה לנפשך מה שיש בו הצלתך ושלום תורתך ועולמך ושים השכל לעמוד מבוע מנהגך בכך, והקדם הזריוות בעניני אחרייתך בין עיניך,

מרפא לנפש

ולך ענדו את כורא מצות שלביות ומוסיף בו. כי זה ביכלת לקיים: ובשפירו כשהסרו: מנפשותם כלומר מעצמם ומחס: ולזכור סוגיהם כונים כוח דבר הכולל הכנס מניס וחוסי טרטים נקלה כוח כמו שנתפאר בשער כיחוד: בחבוריהם במחנכויהם ובמאזנס: אין צדקם בעלם בה יראה ויחטול סגל דמיוס אמת ודק: שכל אנשי הדעות הנצלות ריל כל מי שזק להם דעם ונולד דעמם מכל כולות ונפשו יעדו שדרכיהם אמת ודק: ומי כחן או ירלה כחשוכים לנלל ולכניז את נפשות: לא בלבד וברצונך שלא חסיה לך מעסקי העולם הנאה ושמחה ללב למלאות לזנך רק כעל כרהו כמו שצוה לדטואה מרס לכסיר מליו ומקו תמונו כו': וכן צריך שיהיו בו וקבלת על עצמך להתעסק בהם בו באלה ובשנוטה אחר ישנו סה ואת אשר איננו סה ובחס ללו לא עמדו ארונותיו על סר סטי: ותשאר את זכירותך ואמונתך: ולא יועילוך מחינתך וטרוחך. כי המרכי לא העדיף והממשט לא החסיר: ושים השכל לעבוד מבוע מנהגך בכך אשר לפרס תשים סגלך כמו עמוד כרוך נגד מבוע ר"ל נגד הסרגל שבוה כמו מעין סנוע מנונה סרע וכל זה יהיה ככל דקך. וישין מני' עוד כי שירויס. וקמב שנס"ח לא גרם לה וחספר שיש כוח איזה טעות ור"ל גרם עמוד מנוסך ומסגן והסכל לנב ונמחון כקטת המדות סנובות.

שוב הלבנון

לא נחשב צעיהם מאומה נעבור שספק מהם היגר הרע והכרנל טענס למאם דכרנים סהוהיס האל, כענין שזכר נס"ה משער הפרישות: בבור לבבם צוהם הנפש: ולזכור ומנהגיה מלח סוג פירשתי בשער כיחוד: בחבוריהם במסחריים, ולמלות חלו אין נגול ומספר כחזר בהקדמתו: אין צדקם נעלם בה ר"ל אין דבריהם הנודקים נעלם במחמה האפונה סוז: מפני שכל אנשי הדעות הנצלות אשי השכל אשר להם דשט נללמ מפתו יגר הרע ודמיונות העקריות האומנות מחלות האדם: והיה מסתפק במיון מרם שיהיה לך די מה שסוז לך למחן קיום הגוף נבלד: לעמוד בלעדיהם לענות צלוס נפשך כפי האפשר: מהעמיק מהשבתך בהם מלטרוד מהשבתך בצרכי מועמך: ורוץ בדברים הצריכים לך בגופך וכו' ר"ל תרגיל ענמד לבקש מומוטף בעומ נבלד והסליו במעשה האברים ענוק ולא חסלה מומוטף דכרנים שחטה ריך לטרוד מהשבתך ושלך עליהם שום מלל אפונה וגם כזה סויה כוונתך מחמת קיום גופך לא מחמת נקמם גאה בלאיילך: הווא מואם שריתיה לעומה כל' אין חסיה ליהנות מהשפיה עממה כדי לקיים חיינו כי היא כוונתו בכל איכותיו שזה כדי לקיים חיינו לא בעבור הנאה האכילה: וקבלת על עצמך צביות אשר כרת ה' עם אבותינו להם ולנביהם עד עולם: ולא יועילוך מהשבתך ועדרכת נעמיר מוצק להעדיף מאשר נזר האל: ושים השכל נגד האל: ושים הרע מנין הרובע כל' תשים השכל להעמיד להסמיק העמין הטבע מזד מנהגך האטעיה וכמות התאוה שמיצר לנב האדם הרע מנעויו. ומבט

שער אהבת ה'

ושים השכל מלכך והעונה קצינך והחכמה מנהינך והפרישות ידיך, והתנהל לאט ובמתן בגנות (ס"א בקנות) המדות המובנות כפי שייסבלהו עניינך והזהר מן הרבוי וההפלגה מבלי הדרגה פן תאבד, כי רוב השמן בנר היא הסכה לכבות אורו (ס"א לכהות הודו), והזהר מהתעלם ומהתעצל ומהתרפות והדבק הזריות בזריות והרדף הסבל בסבל בהדרגה וסמוך לכל מדרגה מן המדות המובנות את הסמוך לה. ואל תתעלם מפקוד לך ומחשב עם נפשך תמיד, והתעסק בעיון ספרי זה וקריאתו חכור עניניו ושמור שרשייו וחקור על תולדותיו תדיר תניע בו אל המעלות החמדות ותכלית המדות המעולות הרצויות לפני האלהים והיה בו מיושר ואילו מישר. ואל תיחל נפשך שתניע אל זה עד שתפנה לך מראנות העולם ומרדותיו אפילו שתמאסם. כאשר לא יתכן לשבור להרפא מן היזק עד שיתרוקן ממנו. ואמר אחד מן החסידים אלו היינו כושים מהבורא לא היינו זוכרים אהבת העולם ואנחנו שכורים מכוס יין אהבת העולם. ע"כ השתדל אחי לפנות לך ממנו עד אשר יפנה נופך מעסקיו, כי אתה צריך בעת ברירותך הנופניות אל בדידות רוחניות מפני הקשר המחשבה בעסקי העולם אפילו אם יפנה הנוף מהם וינוח מהתעסק בהם. פקוד אחי זה מנפשך תמיד והשתדל להרחיק תאוות העולם מלכך. והמירם בעיני אחריתך והזכות לך בכך, והשיבם רעיונך תדיר. תניע בהם אל רצון הבורא יתברך ויאר פניו אליך ויקבל ממך מעשיך המובים ויסלה לעונך ותמצא הן בעיניו. כמ"ש

מראש לנפש

ו'ל מ"ס ר"ל אשילו נמדות טענות טעלה כסם ממדרגה למדרגה כמחון כי אי אפשר לחדש לנח מיד למדע העליונה כגון נלמוד חזרה לא ידענו טעור כב נעסם אחת כי זה גורם השכחה אך ילמדס מעט מעט ויזקק כסם. וסיקסו כוס ככל המדות טענות ש"ל לקנות אלא אחר רבינו נסס לאט לאט כי צריך לרקוק ככל עיני ועיני הסס עייל. וכ"כ בסוף מיד משער ע"פ ע"פ וכר"ה האריך כוס מחד ע"פ: והיה בו מיושר אסס כעמך: ואילו מיושר ר"ל תוסר נס מן אס הארס שחוסס לחס: אפי' שהמאסם למ"ס. וזס כעין שכתוב כמך: כי אחס צריך בעת ברירותך הנופניות בו ר"ל אפי' שמתבודד בחדר מיוחד אלו מועיל כלום אס הקשר המחשבה בעסקי העולם בו' אלא צריך לך עס זה בידות רוחניות ר"ל שמתבודד כלכך עיני עולם כסס ותורס ה' ויקבד אלוס וכיואל דבניס רוחניים: על כן השתדל אחי כחי עד שסניגיל ריע עגס גופך יפס מעסקיו אכל כססך שספס גופך ממנו ולכך כוסס עליו כל כיוס עדיין לא כעס: כי אחס צריך בו' מעט עדין כמססס נלחנב תמיד על עסקי הסוסי' אפי' כסגוף נוח מסס:

שוב הלבנון

מלשון כד על המבוע (קקלת י"ב) ובס"א וסיס השכל לעמוד מרוע מנהיך, והכל עיני אחד: והתנהל לאט ובו' כל' תראה שפעלה ממדרגה למדרגה בלחץ ובחיות ולא תתקוט אל המעלה העליונה כסרס שעל צידך כל המעלות שמתחילי בלחץ סוכל לקבל חיפך המעלה העליונה ותססיד וי, ובעת הול' לן ור"ל כמי שמסיל צגנה חמודס שסאך לאס ובמסיעס ומסיקף על זכועיס מתחדד לאחד בהדרגה, ובס"א כקסס המדות והוא יתכן: והודך מרחעלם משוס מדיס כגועס הכעוע יליך וחס היל קססו בעיניך כי קך דרכה של תורה ויראה לעלות אליה כסולס המעלות ומלס גורכס מעלס שלמעלה ממנה: והדבק הזריות ברירות כשעיס לזריות הספוחס חרביק אליה זריות

פת דלום

מנהיך בו: ושים השכל מלכך סיסס כוס כעוסל והרודס כהחוסך: והתנהל לאט ובמהרן בקנות המדות הטובות נכסיען וכספריס לחוב בגנות המדות הטובות ועעות מנוה הול: מרחעלם ומהתעצל ומהתרפות נוד ג' עמודי עולם מסעלס מן הסוסס ומסעלס כענדוס ומסתרפות כענינוס מסדיס: והדבק הזריות ברירות כוס זרי כדכר אחד וסמוך לו זריות כדכר אחר: והיה בו מיושר ואילו מיושר כקחס סיה כעלמך בו מיושר כסרי זו וחסך זו חסר זולתך אליו: ואפילו שמתמאס ללומר אף אס מתחלס כמתכבך לא יועיל עד שססיס מתכבך מפוס מסס למרי: ואחננו שרביס בו' ללומר וכי אלמנו כסרי זו סח לרביס סלין אלמנו כוסיס מכובל י' כעלמנו כוס סלל ויעיל להכריס כסס כסול מולס ארוח כמתכבס ומסר גורוס אעסי כול שוסס ללבו ממתס כרנלו: אפי' הקשר המחשבה כקכר ס"א כמ"ל: והמירם בעיני אחריתך תקך בלכך מתוסס מתכבס

היורר ממס וכן תמיד עד שחניע לתכלית הזריות, וכן הסכל כעכל למטול טעודס ה' ממדרגה למדרגה: את הסמוך לה מס שחמריס חיפך ממדרגס אחס מבלי דלוג לסכל ולזריות שלמעלס ממנו ככמס מדרגתו מן יידקך יתך מעס וירידך מסס כעסל המדרגות להיוקך בלחי שלס עדיין לעלות לסס: והיה בו מיושר ואילו מיושר הישר ענמך וחס"כ סיפך חריסס להרות לסס דרכי ה' וכמו שחמרו קסוט ענמך וחס"כ קסוט חריסס: אפי' שמתמאס חלינו אס מתלס עימי העולם והיו ככיס בעיניך לא יועיל לך כלום כל זמן שחסס זולס כעכילס ומסדי לנך עליס: שיתרוקן ממנו שייס ריק מן היין: מכוס אל אהבת העולם שסרדס העולם ותחזירו למלך ללכנו עינה אחר חססו: עד אשר יפנה גופך מעסקיו כל' כי כסס עוסך פני מעסקיו קך תראה אז עגס לך יהיה פני מעימי העולם: בעת ברירותך רגופניות וכו' נלח שחסס מתבודד כגופך מעימי העולם צריך חסס להסתודד נס כמתכבך שלל יעלה על לךך שוס דכר מעימי העולם: והמירם חסליף לחס: והשיבם רעיונך תדיר יהיו חקיקס על לוח לך תמיד:

שער אהבת ה'

(פס'י ה) אני אוהבי אהב ומשחרי ימצאוני . ואמר (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד וכבודי יקלו : וראיתי בהשלמת התועלת והישור לך אחי , שאקבץ ראשי עניני ספרי זה בעשרה כתים עבריים . יסבול כל אחד מהם ענין שער אחד משערי על מחברתם וסדורם . וחתמתי בהם ספרי להיותם לך לזכרת כאשר תדעם על פה ותשיבם בלבבך וברעיוןך לאלך ויוסף בעת נוחך ותנועתך . לא תחדל לפקוד עניני ספרי זה ולזכור שרשיו . שאם תהיה במעשה ממשעי העבודה . יזכירוך הבתים האלה ליהר ללבבך בו לאלהים . ואם תהיה במשחן על האלהים . ואם תהיה בענין שיביאך אל הנאות והגובה מזכירוך בכניעה . ואם יהיה לך פנוי מזכירוך לבחון כטובת האלהים עליך . ואם תהיה בענין שמתה בו את האלהים ותענוג גופני וזכירוך כפרישות מן העולם . ואם תהיה בענין שתמרה בו את האלהים מזכירוך בתשובה . ואם תהיה מתעלם מתורתך ואמונתך מזכירוך להדבק בעבודת האלהים . ואם תהיה בענין יחוד האלהים וזכירוך שיהיה יחודך בלב שלם . וכן בעניני תפלתך והרהורי לבך לחסום לשונך ולאסור חושיך ולמשול בתאותך ולהחזיק באכירך ולפקוד רעיוניך ולשקול מעשיך , ושאר מה שזכרתי בו מן המנהגים הטובים המוסרים העליונים . והאלהים יורנו ואתך את דרך עבודתו ברחמי וגדולתו , אמן :

ואלו הן עשרת הבתים

יכלול בהן שערי הספר . בית אחד לכל שער . ורשום בראשי הבתים שם המחבר :

יך ור טעוט יך ור טעוט ויך וטעוט ויך וטעוט , דלת וכן כסגן .

- בְּלִי יַחַד יְהִי־תִתֵּן לְצַדִּיק
- חֶקֶד וְדָרוֹשׁ , וְהַתְּבוֹנֵן פְּלִאָיו
- יִרְא הָאֵל וְגִדְמֵיו וְתִקְוֵו
- יִהִי קְמוֹץ לְבָבָהּ , וְתִמְוֵו
- בְּלֵב טָהוֹר , עֲשֵׂה תִקְוֵו לְמַעַו
- יִרְאֵה בִּי סוֹף יִצִיר עֲשֵׂר לְעַמֵּר
- בְּיַדְדֶּךָ לְאֵל אֶתֶּךָ יִצְרֶךָ :
- וְשִׁים שֶׁלֵּךְ וְדַת אֶדְק אֲזוֹרֶךָ :
- שְׁמוֹר לְעַד לְבַל תִּמְעַד אֲשׁוֹרֶךָ :
- וּבְטוֹחַ בְּצִוֵּר יִתֵּן הַעֲרֶךָ :
- וְאֵל תִּשְׂא פְּנֵי אָדָם בְּדוֹרֶךָ :
- וְשִׁחַ . בִּי הוֹל וְגוֹשׁ עֲשֵׂר מְגוֹרֶךָ :

מַרְפֵּא לְנַפֵּשׁ

בעשרה בתים עבריים ר"ל גלגון הקודש נש' סממני חכר כל הספר הקדוש הם גלגון ערבי כמו שכתב בספקטמה פי בימיהם הם היו רוב סגולה מדברים גלגון ערבי וכן סממני גלגון הכוהל כל הספרים ספקטומים כידוע : שאם תחיה במעשה ממשעי העבודה בו כלן הזכירם שלא כסדר כי עשם המרוזים האלה לזכרון דברים למו שזכר למד ויגע את עמלו בספרו הקדוש רק שנת יכוון במעשיו לשם אלוה שיהא משנת לעובד לו יוחר מהכל כמו שזכר כמה פעמים ולכן מזכיר אלוה תחלה שאם תחוס במעשה העגודים וזכירוך ליהר לבבך ליה' וחל"כ אם תהיה נמטש כעולט שאם לין קמה לין חורס וזכירוך למחב עט נשמן טעמשה כל מעשיו לשם שמים וכן כולט עד גמירא שאם תהרחק עוד יוחר מוס וזכירוך תיחך לגל חתעלם ותשוב לקדמותך ולכן לא זכר דבר מהאכה ה' כי מו שיש בו כל המדרגות בלי ספק שיש בו הכח ה' ואם חכר אחת מהם לא יתכן האכסה כמו שסמנכר בעשר ע"כ פק"ג כ"ל : והאלהים יורנו על עמנו כוה אומר : ואתך וזוהי ולא זרעי ויגע וזעי את דרך עבודתו מעשה ועד עולם אמן ואמן :

פת לחם

מחשבת אחריהן והסירים הרים לניצוי : מהשלמת התועלת והישור להשלים לך המועלת והסמיכר ע"י שאקבץ בו : עבריים לזמור גלגון עברי לשם סלל הספר חכר עברי : סוף דבר דכתי רבינו הכל נשמע ועשה . את אליהו טרף וזאת משפיו נשמור כי זה כל הלכות האלה . פי עלינו לשום לב ככנס לעשות . הן בעדות שריום על ארמאנו שגוים ותקסיס . ולעם הכס ונכון כתי לזכ וזכי סמוג טפוטס . מחשבת אחריהן והסירים הרים לניצוי : מהשלמת התועלת והישור להשלים לך המועלת והסמיכר ע"י שאקבץ בו : עבריים לזמור גלגון עברי לשם סלל הספר חכר עברי : סוף דבר דכתי רבינו הכל נשמע ועשה . את אליהו טרף וזאת משפיו נשמור כי זה כל הלכות האלה . פי עלינו לשום לב ככנס לעשות . הן בעדות שריום על ארמאנו שגוים ותקסיס . ולעם הכס ונכון כתי לזכ וזכי סמוג טפוטס .

טוב הלבבון

בני יחד היה מימד : יהיירךך נשמתך : לצורך ליוניך : ביהרךך לאל אחד יצרך כלי' זה יהיה כשחיה לאל יתך תעבוד את האל בני יתך כמחמר ח"י' ולא תבנה את ה' אליהך בכל לבבך בלי סוב וכו"ל : אוורך כלי' שיהא הדיק והדס דבוק בך כאזור הדיק תמיד במחמים : לבל תמער אשורך לגל ימו מדך הישר ספיטומיך : ותמוך מלגון מחכה ימיני : בצור באל יתבדך : ראה כי סוף יציר עפר לעפר הכל היה מן העפר והכל ישוב לעפר : רשח כי חול וכו' וטח הכניע והשפל עמך . כמו וטח עינים יציר (איוב כב) מחמר שזידימך ר"ל הגוף נשממךך דר בנפשו עיקר כנייתו מן החול וגו' עפר גו'ט לשוי תחייכה כמו וגו' עפר